

tramp

Zástupce „Naší Stezky“ na schůzi:
„Kluci, dyť ta předvojenská výchova
není tak zlá!“

č. 28

kč 1

Kamarádi,

kteří nemají I. a II. ročník „Trampa“, nechtějí si je hned objednat, poněvadž administrace jich má již jen několik exemplářů. Administrace.

— Šerif: „Čím omluvíš, Tlasko, svůj čin, že si hodil Bugirovi v chatě lampu na hlavu?“

— „Té krámu, co vy z toho naděláte! Předně byl už cylindr prasklej a za druhý tam nebyl petrolej.“ (lord.)

Pak bysme rádi věděli, jest-li to nejni přestupek proti mravopoctnosti když sokolové skáčou přes kozu. Děda.

Bibý je když se někdo zeptá pana Silberlesa jak se měl na návštěvě a von řekne, že se cejtí jako doma. Děda.

gézavčelička:

moře ti mládí osolí

slunce nás páli ze všech sil bednu si hodím na záda
voda pod námi řve den co den stále dřou
přístav se v moři utopil kapitán, ten nás okrádá
a vítr plachty rve pro úsměv rejlařů

moře ti mládí osolí
slunce je vysuší
v stáří ti patron dovolí
vypustit duši

refrain 1. a 2. sloky: refrain 3. sloky:

na můstku kapitán
už stojí lodi pán
a vlny do kýlu
se opřely.
kotva už slzí zas
my taky vem to čas
proč stále brázdit ten
svět zpuchřelý.
plujeme k Africe
a při harmonice
se večer napijem
a zapějem
že plujem do noci
my mořští otroci
a kotvu bůhvívde
zas vytáhnem.

ve jménu patrona
mořského zákona
do vln smíš hledět jen
a na stožár.
v přístavu holku znáš
to všechno je, co máš,
víc nic ti nepatří
jen flašek pár.
svě mládí moří dej
a na nic nereptej
co všechno kapitán
ti nařídí.
až jednou v tichých tmách
ulehneš na vlnách
tu žralok pohřeb tvůj
už zařídí.

Melich-ženatc
posílá pozdrav z Moskvy.

ŽIJEME 1931.

Většina vás žila již 1914, pamatujete válku, však ještě více zná vás ji alespoň z biografu. Je strašná, co? Ale ve skutečnosti je strašnější. Dnes má výročí světová!

Proč vás straší? Proč stále vzpomínat na ošklivé věci? Tramp se nebojí. Proč by tedy nemohl s klidem mluvit o milionech mrtvol?

Nebude to povídka, a přece vypravujte si to v sobotu u svých ohňů.

Myslete si, že v sobotu odjíždíte na frontu. Snad s tím mnohý splatíte povinnost vzpomenouti si na táta, brácha nebo kamaráda, který tam právě před 17 lety odjížděl a zdechl jak pes.

Tramp neřuká a nebrečí, ani když mu válka vzala táta. Dovedete se vysmát bídě a hladu, když si vzpomenete, jak jste pro mámu kradli za války uhlí, nebo podváděli policajty, když jste předbíhali v hladových frontách, abyste dostali dříve žvanec chleba, který nebyl ani k žrádlu.

Nepůsobí na vás, když museli ubozí vojákové spat ve frontách pod širým nebem mnohdy v záři ohňů.

Neimponují vám hodinové pochody v slunečním úpalu, ani v krutých mrazech v závějích sněhu. Jste příliš otrlí a již zvyklí podobným způsobem žít teď ve volných chvílích.

A kolik vás dělí se pod celtou s kamarádem o poslední skývu chleba?

A hlad? Kolik je vás dnes, kteří se do syta nenajíte?

KDYŽ VÁLKA

Ne, tramp se války nebojí! Že se ve válce může přijít o kejhák?

Není v tom kus romantiky, s puškou v ruce čelit nebezpečí?

Tak proč se bát války? Že bude strašnější, oč větší je pokrok? Plyny? Letadla? Je to celkem fuk. Na jatkách se prostě poráží!

A přece, sebehnusnější tramp není hovado, aby mu to bylo fuk všechno, a když může s klidem mluvit o milionech mrtvol, neznamená to, že by s takovým klidem dokázal řezničit!

Jaké je tedy stanovisko trampa k válce? Kluci, máme si to říct? Myslete si, že jedete v sobotu na frontu!

Máte stanovisko k boxu, a válka je přece jen větší match, ne?

Může vůbec být válka, abyste si právě o tom v sobotu povídali u táboráku?

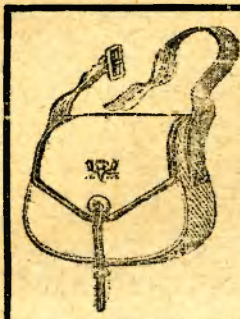
Za prvé, tramp není žádný blbec, aby věřil, že bude mír třeba jen 99 let, když vidí v celém světě zbrojení. Kamarádi ze Škodovky, Zbrojovky, vy, kteří právě trampujete na vojně, je to pravda nebo ne?

Vždyt by ty kanony za 99 let stejně museli naházet do hajzlu i s kvérama, které by za tu dobu zrezavěly. A ti rekruti za 99 let budou stejně nebožtíky.

Za druhé musíte vědět, proč války vůbec vznikají. Proto, že se dva císaři urazili? To jistě ne! Tedy proto, aby jeden stát urval něco druhému. Přece ne proto, aby se hájila demokracie? Tu přece si hájí každý stát doma.

Za svobodu národů? Nezdá se vám to srandovním, když ve světové válce osvobozovali Němci potlačené Irsko a Dohoda potlačené Slovany? A přece musíte přesně rozeznávat, jaká je to válka! Proč? Poněvadž tramp není pacifista! Ani tramp nebude řvát: mír, mír, mír za každou cenu, jen aby byl klid. Tleskali jste Římkabylům a obdivovali jejich hrdinství, když vedli válku proti evropským vykořisťovatelům.

Vášim ideálem byl Indián, a stáli jste v duchu na jeho straně při vzpomínce na války proti bělochům, kteří šli jim se zbraní v ruce vzít jejich svobodu. Tramp chápe, že může být i válka spravedlivá a proti takové nebude nikdy, i když poteče krev. Tramp není ulekaný!

Nejuvětší výběr
original. dítebníků
na
„Canada“
Vinnobranecelky,
Safatňova 1

GRAFovy

hotové polévky v tabletách:
hrachová, hrachová s rýží, hrachová se slaninou, zele-
ninová, gulášová, houbová, krupicová, květáková, rajská,
nudlová, říčková, strouhanka.

Scrit: „Tlasko, donesl jsi to psaní starostovi?“
— „Dones, ale myslím, že si ho nebude moct přečíst.“
— „A jak to?“
— „Protože asi špatně vidí Když jsem byl v kanceláři, ptal se mě dvakrát kde mám klobouk — a měl jsem ho na hlavě.“
(lord.)

— Ten Bugir musí být vášnivěj sportovec!
— Proč by?
— Páč je vidět každý den v boxu u Černého koně.
(lord.)

— Já mám krásný zuby.
— Hm — jako když praskne hrom do plotu.
(Teddy.)

— Co hledáš?
— Ale, já založil požár a teď ho nemůžu najít.
(Teddy.)

— Dovoňte, já se posadím na krajíček.
— Sednou si rači na celej bochník, to je pohodl-
nější.
(Teddy.)

„Teď by měli udělat znova to sčítání lidu.“
„Proč myslíš?“
„Protože moc lidí dostalo z těch „Našich Osad“ mladý.“
— šefe —

Já mám rád limonády, hlavně plzeňský! Děda.

— Pantáto, proč jste prodal toho bejka?
— Von byl smutnej.
— Smutnej?!?
— No jo, nechtěl skákat!
Děda.

lord:

tulácké povídky

II. johny

Podal mi ruku, sedl si vedle mne a já byl velice hrđý nad touto poctou, neboť ho považuji za nejlepšího chlapíka ze všech, jaké kdy země nosila. Patří k těm, kteří cestují světem bez peněz, bez dokumentu, bez pasu, pěšky anebo skrčeni na ose rychlovlaku. Patří k těm, kterým nestačí obrazotvornost, kterým nestačí Šumava jako imitace Kanady, patří k těm, kteří chtějí skutečnost. Vyhoví náhlé touze své duše a jde, s atavismem tuláku, aby se vykoupal v Černém moři, opil se v Marseillské křemě, sbratřil s namořníky v carhradském přístavu a usnul pod alžírskými palmami.

Hle, tramp.

A takový byl Johny.

Evropa ztratila už dávno pro něho svou přitažlivost a jeho srdce hladovělo zatroleně dlouho po věci, které se říká: Amerika. To bylo zle; ale protože Johny nebyl zvyklý odřikání, ocitl se jednoho dne v útrobách lodi, hluboko ve skladišti, mezi složenými balíky a koberci, jako slepý pasažer. Po celé týdny se skromnou zásobou jídla, chvějící se před nahlým prozařením, ohluchlý věčným duněním strojů očekával okamžik otevření závor k vylodění nakladu. Potom, když kýžena chvíle nastala, vyplížil se na palubu, prudce přeběhl, přeskočil pažení a vrhl se střemhlav do mořského příboje, aby přeplul k pobřeží. Je to

sice riskantní, ale kyne při tom větší naděje, než se krásí za nočního ticha podél palubní hlídky k přístavnímu musíku. Většina, která aata přednost tomuto prostředku, býva obyčejně straži polapena. Potom následuje vězení, zvláštní oddělení v Ellis Islandu a naposled nelítostně poslan šupem zpět do země, z kterých přišli.

Johny tedy šťastně prošel, ale vida že by jednak stěží uhájil své živobytí v městě, jednak boje se policie, obrátil se raději na venkov.

Sedmiměsíční toulání po fichtomorských oblastech Spojených států akumulovalo v něm patřičný zvanec povrchního amerikanství. Zachvatila ho po dočasném vandrování náhlá chuť po práci a zároveň prání, mít nějaký rezervní fond několika desítek. A tak ku svému štěstí či neštěstí, ocitl se v mědárnách Sellier & Belliot, kde mu byla přidělena práce při skladání. Byla to práce namáhavá a hrubá, ale i při skladání drsných, seškvářených odlišku měděné rudy, přivezené po prvním zpracování z dolů, lodi, bylo pod jeřaby veselo a vzdušno. Obsluha chapadel jeřabu nebyla nijak zvlášť nebezpečná, jen obratnosti vyžadovala. Při nešikovnosti hrozilo nebezpečí.

Zprvu sice dával Johny pozor, ale stále víc a více nezvyklou namahou jeho hbitost polevovala. A jednou, kdy příliš dlouho vykládali z přední poloviny lodi, dno se naklonilo v nebezpečném úhlu a obdelníkové placky metrakových ingotů se počaly kácet. Dříve než si mohl uvědomit nebezpečí a dříve nežli mohl odskočiti, dopadl

jeden ingot na hřbet jeho levé ruky. Černa kola bolesti zatočila se před Johnyými zraky a okolí se zamřžalo. Vzkřísil ho až v závodním ob-
vazišti, kde bylo zjištěno, že kosti ve dvou prstech jsou rozdrčeny a v nemocnici, kam se s pomocí kamaráda došelhal, mu oba odejmuli. Jeho spravedlivé nároky na úrazovné byly kořistnickou pojistovnou v kudrlnkách paragrafu hubeného zákonodárství přískrceny a milostivě byla mu povolena úonná podpora.

Tou chvíli začal Johny nenávidět práci a probudil se v něm starý, nekľidný a toulavý vlk, s bolestnou teuhou u srdce. A jen se ruka trochu zahojila, spakoval jednoduše žebadlo, zahodil zaměstnání a stal se opět svobodným chlapem, podfukařem a tulákem pěti světadílů. Zbožňoval nebe probodané zlatými tečkami hvězd, zbožňoval život, kterým šel tak divošsky, tak nadherně.

Johny se odmícel. Malý plamínek olně poskakoval na dohořívajícím táboráku a dole pod námi tiše šplouchala řeka, naražeje na pobřežní kameny. Bílý měsíc osvětloval mlou tíšinku našeho tábora mezi stíny temného lesa. Po dělce celého břehu tančila řada rudých světítek — vzdalené ohně neznámých kamarádů. Skloněná postava Johnyho vystupovala už jen jako temná šmouha. Oheň dohasínala. A já jsem přemýšlel, zdali tento starý tulák nepochopil nejlépe smysl života. —

TETKA. (T. T. K.)

Zpráva o delegaci do Sovětského svazu.

TELEGRAM

odeslali jsme čtyři dopisy stop uveřejněte stop Melich stop

Kamarádi!

Ihned se ptejte vašeho šerifa, zda již poslal adresu vaší osady. Když ne, tedy mu dejte hobla.

To platí i pro ty osady, které již byly v „Trampu“ uveřejněny.

Jediné, co jsme od delegace ze Sovětského svazu obdrželi. Dopisy nedošly. Kdo to má asi zájem, abyste se nedověděli pravdu? A pošta prý neví! Doufáme však, že již v příštím čísle podáme první reportáž.

Redakce.

Oblíbené trampské písně!

Zlatá řeka, Nelkej, kamaráde, Soumrak, Tichá noc, Pojď, dívko, s námi, Moře, hoši, Vajka a Ahoj, kamaráde koupíte v každém knihkupectví, nebo přímo v nakladatelství FERRY KOVÁŘÍK, PRAHA I., Kariova ul. č. 12.

bakunin:

jak to vlastně je?

Tak se mi zdá, že přestávám tápat a začínám chápat. A hergot! Dyk já objevil strašný podfuk! Když jsem chodil do druhé třídy obecné školy (to bylo ještě za 300letého rakouského útisku), tak nám říkal učitel i flandák: „Kinder, betet, unseres Vaterland ist in Gefahr...“ (Děti, modlete se, naše vlast je v nebezpečí.) A když jsem se v gymplu učil francouzsky (to sem vzdělanej, že jó?), tak sme tam měli němlich takovej článek, že se matka s holčičkou modlila za la patrie, za vlast před Němcama! Tady přece musí bejt nějakej podfuk. Když každěj bránil svou vlast, tak přeci nemohla být válka? Když Šerífkové budou v budouc čučet u vokna s klackama, až na ně přijdou Buryškové, a ty ale budou to samé si myslet vo Šerífkách, a budou hlídat svou budou, tak budou se prát nebo ne? A kdo jsou ti podfukáři? Že to ty lidi francouzský (třeba ta maminka) a německý nejsou, poznal jsem z toho, co se stalo v jednom berlínským bijáku:

Předváděl se žurnál. Ukazovali tam přehlídku nějaké německé armády. Flinty, kanóny, eroplány.

Krásný, ohromný... Hořejší sedadla a lóže plácala nadšením a obdivem. Jenom mezi tichýma předníma řadama někdo furt hvízdal, až to ty paďoury začalo nasírat a křičeli: „Kuš, Žide, bolšáne!“

Vtom zapištl odněkud ze tmy ženský hlásek: „Ten člověk z toho zřejmě nemá radost!“

Potlesk, smích. Ve chvílce ticha zazněl opět tentýž hlásek:

„Jemu to asi utrhlo ve válce nohu!“

Ticho. Pak zazněla bouře potlesku z celého parketu vsříc duchaplné ženě — — —

Trampa bolí každý úd, nenosí-li botky Hood

Hygienická americká gumová obuv k dostání ve všech obchodech sport. a s obuví. (Od 19.—, 29.—, 39.— atd.)

Já mám doma fotografii správného kluka z profilu. Jóó, a není to daleko od Prahy? (Teddy.)

NA TRAMPING TRVALOU

Rozšířili jsme obchod, zavedli nové stroje, zdokonalili výkon

a slevili jsme TRVALOU ONDULAC NA Kč 25.—
Holírný „TEMPO“, Žižkov, Husova tř. 3.
Filiálka: Malá Strana, Nerudova ul. 15
Než vejdete, pozor na firmu!

Kamarádi!

Posíláme vám sběrací bloky na tiskový fond s dopisem. Peníze posílejte co nejrychleji a použijte bloku k získání abonentů. Kdo neobdržel, napiš si o ně!

Vlastenec je vždy ochoten obětovat pro vlast život — svého bližního!

Boxing & Atletika & Football

Podzimní fotbalová soutěž o křišťálový pohár časopisu „Tramp“.

V době, kdy zákazy a nařízení proti nám rostou jako houby po dešti, nemůžeme zahálet a je přímo naší povinností, uvést do pohybu na obranu volného trampingu všechny složky našeho hnutí, tedy i náš sport. Je třeba posílit naše řady, je třeba si také občas dokázat, jak jsme silní, a k tomu jistě dobře slouží turnaje.

Máme dobré zkušenosti z naší jarní wolleybalové soutěže, které se zúčastnil 21 team a jejíž úspěch nelze popřít. Dokázali jsme si, jak jsme sportovně vyspělí a také soběstační. Jdeme proto za svým cílem dále a vypisujeme pro osady a trampské kluby

podzimní fotbalovou soutěž o křišťálový pohár našeho časopisu.

Kamarádi je vám znám krásný průběh naší jarní soutěže wolleybalové, kde rozhodovalo a bojovalo se poctivě kamarádsky, a to vám může být zárukou, že fotbalová soutěž vyzní právě tak, že bude správně vedena a že pohár získá to mužstvo, které si jej poctivým bojem a výhrou zaslouží.

Víme, že tento turnaj uvítáte s radostí, a je nyní na vás, abyste svoji přihlášku podali včas a získali i další osadní fotbalové teamy, aby účast byla co největší.

Sport. komise.

Přihlášky zasílejte na redakci „Trampa“, Praha I., Rybná 23.

football

Osada Revaston — s. K. Hvozdnice 5-2 (2-2). Hrání v neděli dne 19. července 1931 na hřišti S. K. Hvozdnice. Hvozdnice posílenu čtyřmi novými hráči má skvělý nástup a docíluje během 10 minut 2 branek. Revaston se zatím sehrává a několika dobře založenými útoky do polocasů vyrovnává. Po přestávce Revaston, který našel potřebný klid a sebedůvěru, stal se pánem na hřišti a předvedl skvělou hru. Za Revaston scorovali Kervitz 3, Saidl 1, Lecián 1. Diváci, jak mistři, tak i trampové, fandili veselé a to „vystoupení“ nebylo tak „fajn“ jako hráčů.

Údolí Stínů — Havran — obecnstvo.

Ačkoliv jsem politický tramp a mohl bych tohoto případu velice využít proti Naším Osadám, přece tak neučiním. Jen několik slov chci o tomto zápasu napsat. Na hřišti S. K. Nusle byl v pátek sehrán zápas Údolí Stínů — Havran. Osada Havran již s počátku mocně útočí, ale skvělý brankář Ú. S. vše chytá. Ú. S. z náhlého útoku získává vedení a pak ještě skoruje třikrát. Poločas 4:1. Na začátku 2. poločasu H. mocně útočí. Hra stává se ostrou. Fanouškové, kterých bylo hodně, povzbuzují Havran, kterému se podařilo umístit dvě branky. Stav 4:3. Havran snaží se vyrovnat. Hraje se surově. Kamarád napadá kamaráda! Hraje se, jakoby šlo o peníze a ne o propagaci trampingu. Kamarád nevidí proti sobě ka-

maráda, ale soupeře, kterého kouká za každou cenu „odrovnat“. Zapomíná na kamarádství, zapomíná na trampung, zapomíná na vše a nevidí nic jiného, než možnost vyhrát zápas, třeba že při tom zmrazí kamaráda a připraví ho o výdělek. A to vše proto, aby se umístil první v soutěži Našich Osad. — Konečně podařilo se H. vyrovnat, ale dlouho se netěšil. Ú. S. získává z 10 vedení 5:4. Asi 10 min. před koncem vnikl na hřiště jeden divák a napadl hráče Ú. S. A teď začala fackovací zábava asi na 4 min. Soudce zápas ukončil, ale „zábava“ pokračovala dále. Soudcoval kamarád Sklenička, který byl rozhodný a nestranný a snažil se hru udržet v mezích fair. Tuto surovou hru má z velké části na svědomí osada Havran. Kamarádi, takovouto hrou neprospějete trampingu, ale p. Kubátovi!

Kamarádům se zdravýma nohama!

Hlaste se — jednotlivě i celé osady — na

I. propagační okružní silniční běh

o putovní pohár na trati 5 km, ke kterému vás zve Jednota proletářské tělovýchovy v Jinonicích a věnuje krásné ceny.

Přihlášky přijímá J. Bena, Praha-Jinonice 172. Vklad Kč 1 za závodníka.

Strong-heart—S. K. Pikovice 4-7 (3-5). Zápas hraný na hřišti S. K.

Pikovic skončil neočekávanou porážkou S.-h., na které má vinu brankář, který se k zápasu nedostavil. Náhradní brankář, kamarád Sklenička, který schytl dosti pěkných ran, přece brankáře S.-h. plně nenahradil. Hra byla hrána fair. S. K. Pikovice mají výkop a hned z útoku umístit první goal. S.-h. nedeprimován mocně útočí a v 10. minutě již vede 3:1. Pikovice se však vzchopují a do konce poločasu umístit ještě 4 goaly. Soudce z Pikovic S.-h. velice poškodil a svůj výkon by si mohl nechat patentovat. Druhý poločas byl hrán za střídavých útoků. Soudcoval kam. Tichý, který byl rozhodně lepší než soudce první Batul.

wolleyball

Strong-heart — Ontario: 6-15, 15-0, 15-0, 15-1. Zápas byl hrán na ideálním hřišti osady Ontario. Strong-heart nastoupil o pěti hráčích a v prvním setu se nemohl „najíti“, ale v dalších setech předvedl technicky dokonalou hru a svého soupeře drtil s velikou převahou. Batul.

Strong-heart — Red-boys: 8-15, 15-12, 15-7, 15-13. Odvetný zápas byl hrán na hřišti osady Red-boys a skončil zaslouženým vítězstvím osady Strong-heart 3:1.

„Rvané Mládí“, co je s vámi? Kdy se ozvete? Chceme s vámi sehrát wolleybalový zápas. Pište na adr.: Berta Fiala, Pankrác, Lomického 315. Za os. Strong-heart Batul.

Tramping Ciub „RIO“, Vršovice, vyzývá tímto T. C. New Camp, osady Wabbi-gon, Kadiak, Colorado a ostatní osady ve Vršovických ke společné schůzi, která se koná ve středu 5. srpna o 8. hod. v restauraci „V obecním“ ve Vršovících vedle Občanské záložny. Na programu: Okrskový volleyballový a fotbalový turnaj, silniční běh trampů a lehkootletické závody. Žádáme kam osady o hojnou účast. Případné zprávy a informace vyřizuje Sláva Mařec, Vršovice, Žižkova ulice 106.

Osada „Rudý Průlom“ zúčastnila se v sobotu 25. července závodů v řeckořímských zápasech Kamarád Kony ve váze do 58 kg se umístil na II. místě (byl zraněn) a kam. Jarda ve váze do 72 kg došel v silné konkurenci I. místa. V celkové kvalifikaci je osada na II. místě. Kluci, připravujeme podobné závody, ke kterým vás zveme. Podrobnosti ohlášíme. Sagi.

Kamarádi a kamarádky!

Dobrá kniha na trampingu není k zahození! Ovšem jen kniha vázaná! Neničte knihy tím, že je čtete nevázaně! Poplatek za vazbu uhradíte zachováním knihy!

VAZBY levné, vkusné a trvalé vám provedou kluci v knihařském družstvu „PRVODRUK“, Vršovice, Mojžírova 13. TELEFON 530-25! Ahoj! „PRVODRUK“, výrobní, nákupní a prodejní družstvo knihařské v Praze, zaps. spol. s r. o., zaručuje všem bezvadné provedení veškerých jemu svěřených prací knihařských. Provádíme: Veškeré druhy vazeb, zlacení, práce pro tiskárny. Zhotovujeme: Veškeré potřeby pro kanceláře, potřeby pro papírňky, atd. Doporučujeme nás!

Venca je abstinent, von ma vodn v hlavě. (Géza.)

Zadejte jen **Seidlovy** uzenářské výrobky a konzervy!

DŮM SLUŽBY SPORTU

dodá vše co
TRAMP — KANOISTA — SPORTOVEC
POTŘEBUJE.

TENISOVÉ RAKETY
ZA LIDOVÉ CENY.

Ceníky zdarma.

Emerich Rath a spol.

PRAHA VII., Větržní palác, přízemí 40.

Telefon 27141-5 (byt 52465).

Kluci — děvčata, kupujte u starého trampa!

STANY — CHLEBNIKY — TRIČKA — GOLFKY atd.

Na benzinové pumpě je tabulka s napsáním: „Kouření přísně zakázáno!“ O pumpu opřen stojí výrostek a — kouří. Jde kolem policajt a zařve: „Ty všiváku, nevidíš tabulku?“ — „Tabulku vidím,“ povídá klidně výrostek, ale číst neumím.“

PĚT SPRÁVNÝCH TRAMPEK na osmidenní vodní turu Písek—Praha v kanoí. Hlaste se Praha VII., Větržní palác 40. Pro jedno nezaměstnané děvče vše zdarma.

— Šerite, vzbud se!
— Já nemůžu.
— A proč nemůžeš?
— Pác nespim.

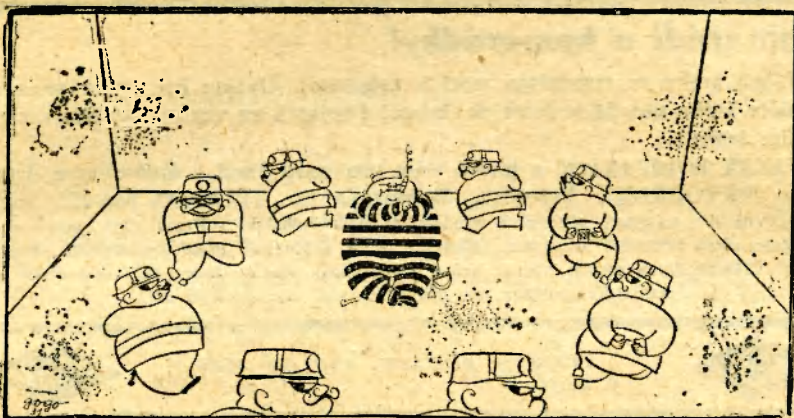
(lord.)

— Tak Melich už nesmí pít.

— Ták? Má slabej žaludek, co?

— Ani ne, ale silnou ženu.

(lord.)

Trestancův nejkrásnější sen.

**Kukačka kuká,
sup supí,
drozd droždí. (Géza.)**

san diego, le mans:

tak mluvil kamarád...

Snad si, kamaráde Richarde, vzpomeneš na poslední větu, kterou jsi ukončil svou řeč:

... a vim, že by mě doma za to zavřeli, ale tady na mě nemají chlupy.

A já ti pravím, kamaráde, že jsi mluvil nesprávně, když jsi prohlásil, že se o tebe tvoje republika nestará, že na tebe zapomněla a ty že se musíš mlátit světem proto, abys mohl žít. Jakým životem, do toho samozřejmě pánům nic není. Nevěř tomu, že by na vás na všechny, kteří jste zde — v Le Mans — vaše vlast zapomněla.

siki:

jeden z tisíců

Potkáváte ho často na ulici. Znáte jeho příběh?

Byl Sokol, vlastenec. Byl skoro dítě, dva roky po maturitě, když do toho přišel. Šel rád, mladá republika byla ohrožena, Slovensko potřebovalo pomoci.

Četníci na světě všechno hledají, jenom práci ne. Děda.

Dva drvoštěpové drvoštěpí v lese. První drvoštěp se vlastní neopatrností sekne sekyrou do kolena, načež omdlí.

Druhý drvoštěp ho vzkřísí a ptá se: „Bolí to?“

První drvoštěp povídá: „Hm.“

(Tuto blbost složil, napsal a nezávazně nechal vytisknout Artur Rous. Praha I., Linhartská 12.)

— Pane Beethoven, prosimich, musím mít konservatoř, když chci hrát v třídní loterii? (lord.)

Roťák: „Ty ucho pitomý, proč si neposlechl pana kapitána?“

Ucho: „slušně hlásím, že sem Srdce.“

Roťák: „? - ! - ?“

Ucho: „No, srdce si nedá poroučet.“ (Teddy.)

Do vlaku přijdou dva. Jeden vede druhého a prosí: „Pusťte kamaráda sednout, von je slepej.“

Lidi dělají ochotně místo, slepý usedne, vytáhne noviny a čte.

Lidi se bouří: „Jak to, slepej a čte?“

Kamarád vysvětluje: „No jó, von je slepej pasážér.“ (Agave)

Vidíte, tohle jste mohli mít odbyté už v té předvojenské!

Tomu Redskinovi už měl dát flašku „Šaratic“.
? ? ?
„Aby se naučil dělat řádkou srandu.“ — Šefe —

**Co Pepík vyved, že ho zavřeli?
Prase z chliva.**

*Kubo není cigareta
Kubat není republika
a ty jeho zakazy
náladu nám nezkaží...*

Novomanželé, nefackujte se, budete mít placatý děti! Géza.

... a trampovat se bude!

A zase jsme měli pravdu, když jsme tvrdili, že s každým „trampem“ se nemůžeme spojit. Vizte ukázkou, kdo už také netrampuje. Plátek strany pana Kubáta, „Po d-karpatské Hlasy“ v Užhorodě, přinesl tuto zprávu:

Otevření trampské chaty „Bělé“ v Bodolove u Berehova konalo se dne 6. t. m. Již v sobotu a v neděli časně ráno přijížděli sem výletníci z Berehova i odjnuď všemi možnými dopravními prostředky, aby ztrávili volné dva svatky v přírodě a svlažovali sva těla ve vlnách Tisy. Přijeli též okresní hejtman dr. Stebelský, šéf berehovské státní policie, velkostatkář Schonborn a 1. významné osobnosti, jimž byla předložena pamětní kniha k podpisu. Počasí bylo nadherné, takže i koupaní bylo příjemné a většinou účastníků se nechtělo aomu ani v pokročilé době večerní. Buřfet byl hojně zásoben a rovněž i kuchyně byla výborná. Hudbu obstarával výborný jazz-band, jenž hrál neúnavně. I na tancechtivé bylo při budování chaty pamatováno zvláštním místem, takže i po této stránce je o zabavu postarano. Výlety do Bodolova buaou se konati nyní každou sobotu a neděli, a nebude zajisté nikoho, kdo rád ztrávi neděli neb svatek na zdravem vzduchu, aby nenavštívil Bodolov. —pres.

Trampové, jásejte, neboť teď pan Kubát s přiřazenými pány zkontrolne. Tramping pronikl až do Užhorodu! Kdo chceš, přijed si do nové osady pokecat s kamarádem Schönbornem atd.

Jan noha:
u ohňů

oheň plane noci,
oheň, netvor líný,
rudý jazyk jeho
olizuje stíny,
kluci při něm brnkaj,
což je jenom lidské,
proč ten oheň má však
barvy politické?
kluci sedření,
vy znetvořené stroje,
dejte kytarám
zaznít písní boje.
z vás jde, kluci, síla
hýbající státem! —
kollk kubátů
jde ještě za kubátem?!

Pan Paďour na venkově, vida po prvé na zem spadlý plod kaštanu, plný pichlavých bodáčků:
— Pane tramp, prosímich, todle je ježkovy vajičko? (lord.)

Boby: Proč nespí Tom s vámi v boudě?

Baby: Kluci nechtěj. On je nemocnej od narození. Má strašně krátkou kůži, tak že když zavře oči, už mu nestačí vzadu!

Varuiu tě před Vencou, pác sem zjistil, že navštívuje vegetariánský brlohy a abstinentní hampejzy.

Nejlepší paštiky a konzervy jsou

zn.
Dělnické uzenářství a řeznictví

Praha-Karlín, Pačákého 6b.

Písničky: Pagoda, Brouček, Škuner, Divenka, Naše písnička atd., celkem 11 písniček právě vyšlo ve sbírce: Písně z Osady Údolí Děsu. K dostání u všech knihkupců. Expeduje: F. Hrádek, Praha VIII., U Svobodárny 1511. K dostání též v administraci.

10% provise

vyplatím za sdělení zájemce o psací, počítací nebo účtovací stroje. Zn.: „Diskretně 10%“ do adm. t. l.

gézavčelíčka:

středověká krása

Nejhezdi je snad v Norimberku ta malá kašna u katedrál. Umělecká bronza z oúviroňzárěno století, ne-logický středovek, kdy pranyř hostil sice cizoložnice a pudlé ženy vubec, ale nevěstince a pornografická díla mclý svuj zlatý čas. Roznustily „cít“ pro umění postavil zrovna u kostela kruh starodávných kráske v měšťan-ských, rasnatých krojích, některá z těchto dam drží v ruce pohár, jiná se dotýká vztyčených, kulatých nader, která se všem derou z rozhalených žvýtku, a z ostrých písniček brada-vek vytékají smělé a něžné, tenké sloupce vody. (Huuú, pane Kubat!)

Přísně, vysoké věže dómu divají se zamíkle na ty staleté, pouliční orgie, domy ztlužené dřevěnými, zčer-nalými žebry, plné květin a hospod, staré hradby, mosty, balkony nad vo-dou, okrouhlé věže a cimbuří, arkýře, tamhle ty střilny chrlyvaly na nepřítelě veliké, kamenné koule z těžkých kusů. Na hlavním náměstí svítí prosto-rné deštníky, vyleštěné a orosené ovoce tvoří v koších jehlance a ko-pečky. Na každém rohu starožitnosti, hračky nebo pohlednice. Ukazují zde germánské museum, a mezi jiným dva nejvíce pamětihodné domy: jeden pa-řtíi básníku-ševci Hans Sachsovi, ve druhem přebýval slavný ryjec Al-brecht Dürer.

Po starých, kamenných mostech uhaní Fiatky i Berliotky, tlustu koňové klusají s posledním zapomenutým fiakrem, chodníky zaplnili počestní lidé. Balkon jednoho domu na živé ulici se zřítíl (jistě pamatoval Mine-sángry), mladi nádeníci uklízejí puclé balvany, házejí je cynicky na dvou-kolový vozík, všechno se žalné chvě-je, zastup měšťaků kouká smutně na dřevěné nonzově podpěry, zda se, že cela velkoněmecká ulice, všechno bři-čaté vlastenectvo žmoulá v držece Kiplinguv citat starého aligátora: Ó, ctěte staří, brahminové řeky....

Studentská mládež v cereviskách provází průvod zpěváckého spolku „Pfortsheim“ s národní korouhvi, hlavy spolku jsou ověněny imitací dubových listů. Schupo zdvořile na-řizuje chodit vpravo. Schupo: Nosi tu tři druhy uniforem (nejméně), neza-svěcenec neví, proč a zač, jedni mají ploché prušácké čepice, druzi jakousi čáku o rovném dýnku, oba tyto typy halí se do zelené uniformy, která však v jejich funkci není v žádném případě barvou naděje. Poslední druh jsou tmavomodré kabaty a stařícké,

blyskavé representabl pickelhaubny, jež hledí do světa nejdůstojněji, nej-hozebněji. Jich majitelé jsou nažeh-lenější, snad to jsou inspektoři nebo seržanti. Obličaje nerozeznáš, všichni jsou podobni Bismarckovi.

Tlustí muži, malé kloboučky s dlou-hými pery, pospíchají na drahu. Za-pamataješ si jen tyvolacké kalhoty, tlumoky, obrovská kolena a třesoucí se lýtká.

V slunečných ulicích stojí němečtí skauti, v ruce Zeis nebo Voigtländer a zaostřují na matnici žluté a zelené patricijské domy.

Městem protéká kalná, hnědá Peg-nice. Mužeš si koupit třešně a cvrnka-t je do ni třeba s mostu, jehož za-bradlí je zdobeno kamennými koule-mi. Je to vděčné a zabíjí tu dlouhou chvíli, jestliže tě již omrzela středo-věká krása. Zbytek dne ponech ná-hodě. Snad se stane, že tě zastaví mladý muž, před měsícem ještě dět-ník, dnes tulák bez práce, tramp, chceš-li, poněvaď měl ranec přes ra-meno a přijel sem po etapách na čer-no z Karlsruhe. Je zaprášen, unaven, zpocen. Ne, nežebra, vypadá daleko sympatičtější, spíš z hladu krade. Vidí ve mě stejného člověka, oslovuje mne bavorským, těžko pro mne srozumí-telným nářečím. Odpovídám špatnou pražskou němčinou, dorozumíváme se očima i rukama. Hledá „herberk“, v němž by mohl přenocovat. Neznám město, krčím rameny, říkám: Ze-ptejte se strážníka, ale on je rozpačit a ustrašen, ne, ne, strážníka ne, to není nic dobrého.

Jmenuje se Fritz Wellner a byl klempířem. Vypravuje o své cestě sem, o tom, jak tři dny nejedl. Spi ve stozích, podaři-li se, pracuje na výpomoc, z nouze se živi drobnými krádežemi. Třídvacetiletý, úplně sám.

Nemluvíme mnoho. Usedáme do stínu na staré schody, jíme třešně s chlebem a peckami cvrnkáme na plechový vývěsni štít z polá naplněné hospody.

V Norimberku je pěkné hlavní ná-draží. Venku, před vchodem stojí jízdní socha prince Luitpolda. Odjíždějící a příjždějící pasanti, strážníci, prostitutky, noviny, železničáři, auto-maty, nosiči břemen, fotografie za pět minut hotová.

V čekárně třetí třídy spějí lidé, če-kající na ranní vlak. A také ti, kteří nečekají na vlak, na nikoho. A kte-rých též nikdo nečeká, leda smrt na konci toho velikého hladu, jemuž ři-

kají život. Lidé bez peněz, bez práce, bez domova.

V té prostorné, smutné místnosti je hanebná atmosféra, směs ovzduší zá-lární chodby a nemocniční předsíně. Nenačete tu vroucí city, teplo něhy, duševní žízeň. Je tu jen přestupní stanice, noclehárna bídý.

Na starém cestovním koši leží umouněné dítě, na krku jizvička po opraci. Chvillemi usíná, chvillemi křičí a pláče. Na lavici, těsně u dítěte sedí znavená, vyhublá ženská, živořem ubitá. Je to mama špinavého dítěte, hýčká je, snaží se na ně usmat se, ale usne nad ním sama ještě dříve, než jí je tata vezme, aby je pokoupal.

Otec je osvobozený Rusín Juraj Ivanič z československého Podkarpát-ska, pracoval v Argentině, říká, 6, věřite, bylo to tam ještě horší než u nás, ještě větší otročina, pak nosil v Alžiru bedny v přístavu, teď jede s rodinou k Paříži na polní práci.

Malý Juraj se znovu rozplakal, matka se zpitoměle probouzí, gro-teskně bledá, zlekaná, se ztrhanými víčky. Z nosu se jí spouští krev, po-kouší se jí zastavit zaplatovanou suk-ní. Ivanič se na ni soucivně, bezradně dívá, špinavá košile bez límečku se mu zařezává do opáleného, vychrt-lého krku, synek se zmitá v náručí, křičí bolestí, je nastýdlý, špatně ži-vený, má prudkou koliku.

Dveře čekárny se otevírají, přichází vratný se dvěma Schupo. Kontrola. Jsou patrně čtyři hodiny z rána. Por-týr cloumá nejbližším spácem. Zůstat smí jen ten, kdo má jízdenku. Většina spících ovšem jsou nezaměstnaní. Ti nikam neodjíždějí. Bismarckové v pickelhaubnách je probouzejí fackami, úderý šavli a pendreků, také rýpá-ním do žebor.

Všichni „slepi“ již procitli, také muj známý Fritz Wellner, tulak z Karls-ruhe, který dostal ránu pěstí do týla, až klesl na kolena. Spal totiž příliš tvrdě. Ranec, který jsem na chtěl podat, letěl za ním, portýr byl rych-lejší.

Ivanič položil synka, hledaje lístek. Dítě se svezlo s lavice na zem, trpící, uplakané, drží si břicho a kadi do rohu haly. Máma, hlavu opřenu o košík, znovu usnula, zakrvácený hadr na obličej.

Policisté se rozpřahují a řvou, žá-dající jízdenku či legitimaci. Lidé bez jídla a bez domova, bledí a pokorní, potacejí se do tmavých, gotických ulic.

Ano, paní turistě, Norimberk je staré, zajímavé, středověké město!

jan noha:

jako pes

tak mnohokrát jsem vyhledával rýmy,
nenašel nic, jen slyšel ozvěnu,
až jednou šťastný nápad otřás smysly mími,
a vzpomněl jsem si na ženu.

jen vzpomněl si, a přešlo to jak bouře,
taková lehká, jež jsou na jaře,
jen v očích zbylo trochu toho kouře
a parfumu, jenž také zvolna mře

vy řeknete, a snad v tom něco bude,
ten námořník měl asi trochu v hlavě,
to závist je, však pro vás taky zbude
houpavá láska v noci ve přístavě

člověk se roztouží a mnoho nevybírám,
a v každé děvce vidí svoji ženu,
ta touha hned tak snadno nevymírá,
být vzteklým psem a u huby mít pěnu

a oči krvavé, jak západ, který hoří,
tím všedním požárem po mnoho, mnoho dní --
když předtím řadu let jste byli pány moří,
to věřte, jako pes se utíkáte k ní!

— Termouši, skoč pro „Naše Osady“!
„Pražanku“ s „Hvězdou“ jsem už přečetla.

**Shromáždění Armády Spásy.
Seržantka vydává svědectví.**

— **Drazí přítomní, podívejte se
na mne! Včera ještě ležela jsem
v oběti d'áblově, kdežto dnes již
spočívám na nadrech anděla!**

— **A zejtra už, slečinko, budou
volná?**

Za 6 hod.

**vyvolám a vykopí-
ruji Vaše snímky**

**u Měst. Besedy
B. HEGER, PRAHA II., PURKYŇOVA 8**

— Kudy se tu dostanu do Libně?
— Děte furt po tý pentýně.
— Po jaký pentýně?
— No, já nechtěla říct serpentýně.

Dan Kubát Vám zakázal

chodit v nedostatečném úboru.
KAMARÁDI A KAMARÁDKY,
nemáte toho zapotřebí.

OBJEDNEJTE SI U NÁS

**okasní
tepláky**

místo 70.— Kč

celý oblek za Kč 36.—

KALHOTY Kč 18.— VE VŠECH BARVÁCH.
NAHODILÁ KOUPE. TRIČKA WILLIAMS
OD 7.— Kč. NOVÉ DRUHY TRAMPSKÝCH
KOŠIL VE VŠECH BARVÁCH, NOVINKA, OD
23.— Kč. — POUZE U FIRMY:

Trampský závod Žižkov, Roháčova 7.
Libeň, Primátorská 601.

drby z osad a čundrů

Vytyčte si ukol:

1000

pevně semknutých osad
za T. O. V.

Tento týden prohlašuje dalších 31 osad, že přistupují k TOV a jsou solidárními s časopisem „Tramp“!

Jsou to následující osady:

Z Podkozí na Kačáku se hlásí dvě: „Utis“ a druhá s nábožným jménem „Vatikán“. V Holešovicích se začal točit „Rudý Kruh“. Ve Všenořech je jedna dosud „Bezejmenná“, z Prahy oznamuje svoje zrození „Ait Wark“, a protože se to jméno nějak líbí, hlásí se i „Ait Warc“ z Písku. S mladoboleslavskou osadou už jsou to tři stejného jména. V Mnich. Hradišti se ozvala jedna s nestydatým jménem „Pět teček“, v Želenči „Potěmkin“, v Hrdívce u Duchcova „Batalion“. Z Kostelce n. Lab. nám poslala resoluci „Osm černochů z Alabamy“, v Trnovanech spatlána dívčí osada „Mia May“ a 21 moravských, které otiskujeme na brněnské stránce.

Tento týden 3 osady změnilly jméno: „Omaha“ v Bakově se mění na osadu „Tichejch Bláznů“, stará parta „U tří šerifů“ v Náchodě se překřtila na „New Athabascu“, „Žraví tuláci“ v Přesticích na „Sedm kostlivců“.

Kluci, srovnajte si to se svým šerifem, kteří dosud neodpověděli na volání redakce a neposlali své adresy, počet kluků a vše ostatní, o co jsme vás žádali. Či nechcete být pozatí do seznamu, který za 14 dní otiskneme?

To platí zejména pro pražské osady!

Smíchovským kamarádům!

Kamarádi, chtěl bych na Smíchově zřídít Trampský zpěvácký kroužek; několik dobrých hlasů, 1 kytaru, tenor, basy. Já mám taky to dřevo, tak do toho, kluci, ať mají pačouři na Smíchově vztek! Adresa je v red.

Haló, sever!

Porádáme první slezinu na opárenských zříceninách v tom kanadském srubu, na 15. srpna o 8. hod. večerní a 16. srpna.

Program: Kanadské žertíky, trampská hudba předvojenské výchovy.

Vlez dobrovolný! Cesta nahoru bude značkována osadními vyžírkami z Opáru pod Lovošem.

Láskyřvouce vás láká

White Star, Lovosice.

Ahoj!

Z čundrů

O n a: Zůstanete zde i na svátky?

O n a: Kde tady máte záchod?!!!! Jim.

Systematické krádeže v trampských chatách úplně objasněny!

Po bedlivém pátrání, kterého účastníci se naši nejlepší detektivové, přišlo se konečně na příčinu systematického vykrádání trampských chat. Ze všech chat zmizela vždy jenom zásoba „Zlaté kostky Tramp“, hotové kávy v kosice, kterou vyrábí „Kotinská cikorka“.

Křiza trampingu.

Tramping dneška přechází svojou krizou, která naň doléhá více, ako kedikolvek inokedy. Je to kríza časová, ktorú musel náš tramping prestát, prejdúc svojú vyvojovú éru. Celá kríza je vlastne boj, boj, ktorí musí prestát každá novoutvorená vec. V našej veci je to boj ľudí, pre ktorých je meno padúri ešte dobré. Ony nebojujú poctivo, čestne a otvoreno, ich boj je plný falše a úskokov, bojác sa otvorené čestnej rany. Keď to nešlo ináč, nasadily medzi nás svojich špiclov a päťlizačov ktorý za Judašku odmenu robia rozvratovú akciu. Avšak ich boj je už predom preratý a padúri si toho nechcu upovedomiť. Čo spravia proti nám keď sme ich už dávno prehľadli. Stakou politikou si na nás trampov neprídu. Teraz niečo o politike. Každý z nás má svoje politické presvedčenie, ale keď sa niečo týka trampingu, politika ide na bok a sme trampí sa myslou na všetko, čo je krásne. Keď nie tak to čpi špiclovstvom. Na pr.: „V meste N. pri strane X sa otvoril trampský krúžok... V nedel' u koná výlet do Y... legitimacie priniest sebou (?) na výlete prehovori poslanec N. N. o situácii našej strany o hospodárskej kríze a finančných nesnádzach. No nazdár. Sú to trampí? Nie, to sú otroci kapitalizmu, ktorý keď nie ináč aspoň si povedia, že sú trampí a tým sa ukolí. Do padúrov, špiclov a tiež trampov spoločne hej rup a ono to musí prasknut. S kamarádkým Ahoj!

„Osamělý Orel“.

Nevěř mi!

ty kamaráde v montérkách, který si jel na přední plošnině vozu č. 16 na Smičov — v ruce si držel černý kufík a rozmlouval si se slušně oděným pánem — o vojně. Já také pochopil, že si vezeš kufr, se kterým I. října narukuješ na 18 metrů na vojnu. Již jsem se chtěl připlést do rozhovoru, když jsem poznal „toho“, jenž s tebou rozmlouval. Je taky z Radlic. Krkal ti nesmysle, až k „Andělu“, než si vystoupil. Já jsem s ním jel až do Radlic, ale musel jsem si jít sednout do vozu, neboť jsem se nemohl dívat na „toho“ jenž ti tolik lhal. Ano, lhal, když říkal, že je to na vojně samá sranda, a že dnešní vojna je válka. Já ti zde udělám malý náčrt! Ze je to na vojně samá sranda:

Kamarádům...

Kluci, byli to hlavně události nedávno uplynulých dnů, které mě přesvědčily o tom, že tramping brzy vzroste tak, že odolá všem překážkám mu v cestu kladeným, že v nedaleké době bude u nás trampská myšlenka důležitým faktorem v životě, jak veřejném tak i v soukromém. Mám z toho radost, že rosteme, však onu radost mi kalí pomýšlení na jednu velmi nepěknou věc, která začíná mezi našim trampy se vyvíjet. V poslední době jsem hovořil s mnoha kamarády trampy, kteří se přičiňovali z velké dálky. Byli to kluci vesměs bez práce. Zeptal jsem se „jak už dlouho jsi na čundru? Bude to právě měsíc. Byl jsem překvapen, když mi řekl, že nemá peněz ani jídla, ničeho. Měl jen to, co měl na sobě. Zeptal jsem se ještě, jak to dělá, že bez peněz se tak dlouho žije. Dostal jsem lakonickou odpověď: „Najdu vždy takového kofena, kterej mi prachy a baštu dá.“ A práci si nehledáš? Na fachu se vyflákám, vždyť nic nepotřebuju. To byla slova, nad kterými jsem přemýšlel. Dospěl jsem přesvědčení, že takového čundrování nedělá čest nám trampům. Nemám nic proti čundru bez peněz a jídla, vždyť každý pořádný tramp je dobrý kamarád a dá třeba poslední druhému. Dnes ale nesmíme přitom zapomínat na práci, a dokonce prací opovrhovat. Taková lidé, kteří se štítí práce a při tom si říkají trampové, to nejsou kamarádi, to jsou tuláci z ovolání, kteří hřeší na onen kamarádký cit, který má v prsou každý dobrý tramp. Jest nutno, aby tento nešvar doznal brzkého konce. Napsal jsem své mínění, že se k mému názoru připojí když ně všichni, tedy většina kamarádů, jimž záleží na tom, aby si trampingu u nás vydobyl místo jaké mu za nastávajících okolností právem patří. Kamarádi šerifové, jste to hlavně vy, kterým píši můj článek. Postarejte se, aby se mezi vašimi osadníky uhnázilo něco podobného. Snad některý řeknete: „To je krámu pro nějakého kluka.“ Tak kamarádi na to nesmíte pohlízet. Musíte si uvědomit, že jsme v situaci, kdy musíme se bedlivě vystříhati všech extrémů, které by nás vrhaly v pozdější, že se chováme jako dobytek. Mluvím otevřeně. Nebojím se napsat to, co si myslím. Hoši, přemýšlejte trochu a snažte se, aby z vašich osad vymizelo vše, co snižuje velkou myšlenku trampskou. Ukažte, že dovedete bojovat nejen proti padourům, ale také proti těm, kteří na tramping hledí ze stanoviska lidí práci se vyhýbajících a hledících dobré a poctivé kamarády hladkými slovy obalamutiti a žítí na jejich úkor. Tito lidé žijí mezi všemi. Tito lidé se vydávají na daleké čundry, trvajících měsíce a při tom svým jednáním ostoují ony osady, jichž jsou členy. Tolik jsem chtěl podotknouti na uváženu. Lábl.k.

Pozdrav Moravěnce,

a všem mým kamarádům. Zaslám slíbenou adresu za účelem dopisování s kamarády, než při loučení po mně toho žádali. Adresa: Leo Jil, Bojanovice, p. p. Davle.

Vašek Kána: Pasáci, hlnkové a tuláci. Nákladem K. Boreckého, Karlin, Královská 13. Cena 9 Kč, — Je to Kánova druhá knížka. Po „Polepšovně“, knížce krvavé pravdy a smutku, zpracoval nám autor řadu příběhů o lidech, mezi nimiž žil, dýchal, kterých je sám nejlepším znalcem: O tuláčích, o lumpenproletářích a o trampech neiskutečnějších. Odkrývá je s neilidštějších, nejubožejších stran bez těch ambic, pro které pracovala t. zv. barová literatura. Kánovi lidé nežijí jen co tuláci a obyvatelé podzemí „jako taková“, ne, oni se vám svým životem a svým životěním vstřebají do mozku, do myšlenek svým úděsným, určitým „Proč?“ Proč tak žijeme, proč jsme se tak narodili, kdo je viníkem všeho zoufalství, našeho zabahnění, naší bídy. Není to literatura pro báblivé, pro čekající, pro „nepolitické“ chytráky. Poněvadž ten, kdo poctivě přečte, promyslí, stane se žalobcem systému společnosti. Přečtete si „Pasáka“, nebo „Patriota“, přečtete si „Uhlobaronku“, nejlepší črtu této knížky. Dáte si odpověď takovou, jakou si již dal proletariát celého světa na krvavé zločiny dnešního společenského systému vražd, nepravdivosti, násilí. Gěza.

BRNĚNSKÁ STRÁNKA rediguje brněnský TOV

Morava stále vede!

Nové moravské osady:

I na Morave chystá se podobný zákaz trampingu jako v Čechách. Jak si rače přát. Kamarádi již se také připravují. Lavinový přístup k TOV je toho důkazem. Prosím:

Z Brna tentokrát deset najednou: „Orlí hnízdo“, „Red banu“, „Navajo“, „Novgorod“, „Yukon“, další „Bezejmenná“, „Mercedes“, „Rose Marie“, „Rio Grande“ a „Sedm rudochů“.

Za Brnem se přičinila Mor. Ostrava se čtyřmi: „Sierra Nevada“, „Big Boys“, „Colorado“ a „Sambo II.“.

Z Olomouce nás zdraví „Veselá čtyřka“ a „Džampach“, v Břeclavi se hlásí „Rudá Zář“. V Těšíně „Alasogaj“, v Mor. Krumlově „Yukon“.

Brněnskou osadu Arkansas zdraví 3. naše nová německá os. „KANTON“ z jižní Moravy.

Spojené osady „Modrý anděl“ (Břeclav) a „Kudá zář“ (Mikulov) zvou všechny kamarády z Brna, Znojma, Hodonína a jiných velkoměst na

první jihomoravskou slezinu,

kteřá bude v Břeclavi 23. srpna (kde, oznámíme později).

Kamarádi! Hromadnou účastí posilte naše posíce, které jsou dosud slabé! Podrobnější zprávy v příštích číslech.

Ahoj, Red Wings!

Kamarádi, vaši výzvu přijímáme, s výhradou těch 150 Kč, což u nás není proveditelné (sme děsní držgrešličkové). Ty dvě osady už skoro máme. (Jedna se ohlásila — Modrý Anděl, Břeclav, a druhá přijuchá.)

Těch pět odběratelů taktéž.
*P.S.: Něco z těch 150 Kč přide snad taky — sme holt chudáci! JÓ — na Brno jsou to fakt malé podmínky! Ahoj!
Rudá Zář.

Serie „Jerry“ z Ostravy!

Děkuji ti za bývalé kamarádství.

Bílí Stín „Sambo II“.

Výstraha!

Tímto dávám na vědomí všem Moravským osadám, že dne 12. července opustili tajně naši osadu „Utis“ dva osadníci, Dandy a Ki-Ki, dle jejich tajně rozmluvy, čímž je Ostrava, Přerov, Brno. Proto varuji všechny osady, které navštíví by před nimi uschovali všechny opojné nap. neboť tyto po nich slídí. Proto varujte se těchto hošomů, kteří řadí děným způsobem a natropí mnoho škod, za které naše osada neručí.

TORNY AMERICKÉ **US KČ 16**—

čsl. zorný s řemeny kus 10 Kč

plnící lopatky 5 Kč

a veškeré potřeby pro trampy obdržít nejlevněji u LUD. VIDLAŘ, BRNO-ZÍDNICE.

Krdlova 1900. Lékárničky z tetefiny, šálky, plnítky, pásy, stanové košíky atd.

Esovi — kč by jsi byl kapesníkem?

V prvé řadě bych se o tebe, „kamaráde“, acotfel jako ty o mne, a za druhé, jako jsem staříky tramp, jsem chtěl prospěti celému hnutí. Co se týká toho udávání (tomu policaj-tovi asi musil ten tvůj mozeček při napsání toho článku býti tak schoulený jako kapesník v nejzadnější kapse kalhot, neboť kdyby jsi měl „nos“, tak by si ten kapesník z té kapsy vytáhnul a pořádně se utřel, aby jsi měl „čistej zrak“ a věci, které jsi napsal, dobře zvážil. Přiznávám, že jsem vyzval Šakala a Si-bo, aby, nesouhlasil-li s jedním schůze, tuto opustil, neb ostentativně nerušili (tuto chybu jsem vždy přiznal a u patřičných omlu-vil), nechtěl jsem však žádného odklidit. Nejlíp když té porovnáš se zdrchaným kapesní-kem, tak jsi mně připadal na tehdejší schůzi u Zížky. Dobře tebe charakterisoval jeden tvůj kamarád jménem Tundra: Kdyby ho slyšeli kluci z jeho osady, jak dojemně mluví, tak mu radostí naflákají. . . . A dle tebe pomluvy. Dej si kapesník do tvéj plechové pusy jako roubík a až se skoro zalneš, tak jej počni zemlenny vyndavati a rozjímej. Dávej pozor, aby jsi si při tom nespletl mozeček místo kapesníka. V případě, že budeš mít ten kapesník spinavej od tvých řel, tak si jej dej vyprat k tomu policaj-tovi, kterému jsem speciálně tebe a vás udával, aby jsi si u něho udělal „dobry voko“, zaplatíš-li za vyprání takové spiny. A četníci — chachacha — tebe přece nemůže nikto vyšetřovati — máš přece oddací list — nebo snad ne? Jednou pro vždy, udělej te se sebou jako s kapesníkem — vyper, vyžehl, dá do skříně, upotřebí a na konec — zahodí se. Feldkurát.

Ať mi nikdo neříká, nejradši mám
četníka.

Psalo se, že ke Kubátovu zákazu bylo vy-dáno „zmírňovací nařízení“ To „zmírňeni“ jsme poznali v sobotu, 18. t. m. v Mokrop-sech. Stáli jsme s pěti kluky u řeky, na-jednou kde se vzal, tu se vzal četník. Jen tak bez flinty, s hůlčičkou v ruce. Obědě nás kolem dokola, mlčky prohlížel od hlavy k patě. Jeden z kluků má nůž. „Ukažte — dejtě ho sem! No jo — nůž to se rozumí! Ten si vezmu. Vámi stačí malej zavírací kapesní nožeček! Odepněte tu pochvu!“ Kluk mu ho dal, trouba, i s pochvou. „Legitimaci, jméno, adresu! Dostanete předvolání!“

Vačer se v Mokropsech tancovalo. Kromě domorodců tam bylo asi padesát trampů. Ve dvě hodiny v noci se vrátili do sálu dva četníci s holemi v rukou. Rozhlídli se po sále a ten, co byl odpoledne u řeky, na mně za-řval: „Pojďte sem, vy, jó — a honem, hezky rychle!“ Všecho na nauruulo okolo nás, čet-ník vynáď ruku z peleriny a přistrčí mi pěst k uosu.

„Vy si dejte pozor, vy si dejte móc velkej pozor! Vás už mám dost! Co si to vůbec do-volujete?“

„Co jsem si dovolil?“

„Hergot, tšť se ptejte! Vy jste mě urazil! Víte, co to znamená, urazit četníka?“

„Neřek byste mi laskavě, čím jsem Vás urazil?“

„Vy to víte! Já mám na to pět svědků! A já to moc dobře slyšel, když jste to po-vidal!“

„Tak proč jste mě hned nechtý?“

„Mlčte, jó?! Vy jste moc mladej, abyste mě vyslechal! To už byli jiný páni, který museli mlčet! My isme domluvili, tak držte huba a mlčte!“

„Prosím — už mlčím!“

„To bych řek, musíte mlčet! Vy si dejte pozor! A ruce z kapes!“

„Proč?“

„Hergot, co si vlastně myslíte? Dejte ruce z kapes, nebo —“ a četník napráh bůl a druhý, který zatím jen přizvukoval, udělal divokej kukuč a vyřít do popředí:

„Ruce z kapes, ruce z kapes, a hezky rychle, nebo vám pomůžeme! Slyšíte?“

„Slyším, ale ruce si nechám v kapse!“

„Ne, vy je vyndáte — a obilknete si kabát, když s vámi mluvíme! Honem, honem, nebo vám pomůžeme!“

„Za prvé nevím, proč bych si měl brát kabát, za druhé ho mám bohužel v Praze!“

„To je mi jedno, teď trvám na tom, abyste si ho hned vzal na sebe!“

Snažím se vysvětlit, že jeho přání je ne-proveditelné a poukazuji na to, že je tu padesát kluků, kteří nemají kabáty. Hned se mi třepetaly pod bradou dvě pěstě:

„Ano — a ti všichni si k vůli vám musejí vřít kabáty! Trvám na tom! Takhle chodit bez kabátu je zakázáno a my to netrpíme. Když budu chtít, můžu vás odtud všechny vyrovodit! Bez kabátů smíte bejt snad doma, ale ven musíte jít obléčení! Je předepsanej společen-skej úbor a v tom budete chodit, rozumíte?“

„Pro nás tenhle úbor úplně stačí! Až bude zákon, jak mám chodit obléčen, přinesete mi ho předčist a budu chodit beze všeho v kabátě!“

Začli řvát, až ve svi štěkali psi.

„Ten zákon je, a my vám dokážeme, že se jim badete fídit! Vy jste na nás takhle krátky — co si myslíte, že jste, abyste vod-mlouvali? Nám četníkům? Vás mám dost už od minulý neděle, vy jste vynadal u řeky mojí ženě!“

„Minulou neděli jsem tam vůbec nebyl, tedy jsem niči ženě nemoh nadávat!“

„Držte hubu, já vás viděl! Mám na to pět svědků. To víte, na nás si nepřijedete!“

„Co můžu čekat, když máte pět svědků?“

„Ano, mám! A vy jste mi vůbec nede-zřelej. My si tam na vás posvítíme a na vás si dám zřít pozor! Co tu děláte, kde spíte?“

„Spíme v boudě u řeky, pod sebou máme slanník, na sobě deku. Co chcete ještě vědět?“

„Máte tam ženský, že jó!“

„Přijďte se podívat.“

„Mlčte, já mám svědky. My vám ty vaše spády překážeme. Vy si dejte moc dobrej pozor, my máme domluveno. Vy myslíte, že když jste z Prahy, že si budete dělat, co chcete, vod toho isme tu, abyste dělali, co my chceme! My si na vás došlápneme a tro-čistíme vám to tam, že na to do smrti neza-pomenete! A to válení v plavkách u řeky — am taky zatrháme!“

„Prosím vás, máme se koupat ve ska-fandru?“

„Do toho mi nic není, já vám povídám, že v plavkách tam běhat nebudete!“

Pánově měli náladičku a když až to rvalo moc dlouho a divýky to omrzelo, odešli. Za chvíli ideme na zahradu a pod verandou za stolem sedí oba ochránči pořádku a mravnosti u piva. U vedlejšího stolu mastějij karty, v banku pětikoruny a papíry, oba četníci se zájmem přihlížejij hře.

Ti páni, co hráli toho ferbla, nebyli ovšem trampové a měli kabáty a kravaty. . . . Siki.

Starší šatstvo, obuv

a veškeré odložené věci
nejlépe koupíte a prodáte

„PARTIE“

PRAHA VII., Belcredilo tř. č. 40.

Ceníky vetešnického
zboží zdarma.

MALÝ OZNAMOVATEL

(Slovo 1 Kč. — Po předplatitele a příspěvatele 70 h. Tučně tiskné slovo dvojnásob. Obchodní inserty i pro předplatitele podle insertní sazby.)

NA ČUNDRA ŠUMAVOU hledám kamaráda, -ku. Nab. do adm. t. l. pod značkou: „15.—30. srpen.“

KOUPÍM 2 starší stany pro 8 osob. Značka „Potěnkín“.

KAMARÁDI, navštěvujte kantinu Vency Zky u vody v Roztokách u Krivoklátu.

HLEDÁM kamarádku trampku. Znač. „Libřice“.

STARŠÍ ŠATSIVO, obuv a veškeré odložené věci nejlépe koupíte i prodáte u „Parrie“. Praha VII., Belcrediho tř. 40. Ceníky vetešnického zboží zdarma.

KAMARÁDI nezaměstnaní, opatřte vám práci. Dotazy v administraci t. l.

SRAZ TRAMPU u „Zálišů“ v Karlíně, Královská 10. Místnost L. O. K.

CHROMAT. HARMONIKY, havajské kytary, housle, mandoliny, veškeré hudební nástroje dodá výrobce Hrneček, Dejvice, Na Hutích č. 3.

LUKY, šipy a potřeby k výrobě luků a šipů kupujte u firmy: Jan Hora, Praha II., Žitná 8.

CHATY — rozpočty — dříví, dodá ing. Josef Saxl, Praha VII., Přístav. Telef. 255-03.

KAMARÁDI, NAVŠTIVTE MĚ! Prodávám dobré gramofony a ještě lepší desky za levné ceny. Nové desky la šlágry 9.90 Kč. Pihert, Praha II., Sošalová 15.

KAMARÁDI! Milyony amerických trampů hraje na koncertní tahací harmoniku mode! „Tramp“ za Kč 78.—. Záný výlet bez harmoniky „Tramp“ nepedníkejte. Harmonika zvítězila v Radiorozhlase ve všech evropských státech. Americký hudební závod: Švarc, Praha, „Lucerna“.

STŘEDISKO TRAMPŮ — Bartůněk, Měchenice.

MALÝ OZNAMOVATEL OPATŘÍ VÁM VŠECHNO!

Pozdrav z čundru Slovenskem posílá mládež-trampule Sonnyboy — samotář z Bratislavy — Tenčina. S velkou radostí bych četl řádku zprávičku z centra padouří Bratislavy. Kluci zlatí a holky diamantové, vždyť se vůbec neznáme! Tož rozhoupat se, ať se někde slezeme. Všem, kdo stojí za „Trampem“ srdce-řvoucí Ahoj a do padouří hej šmrnc!! Bedra Haas, Ružomberok-Žilina.

Tě slečně z osady „Zapomenutých“.

Slečno, která občas jezdíte do „OZ“, měla jste v neděli úplně pravdu, že jste se urazila, když vám jeden z nás řekl t r a m p k o ! Skutečně, je to pro vás s p r o s t á urážka, říci tak rozkošnému a jemnému stvoření ičko jste vy. — Trampové jsou drsní a hnusní, děvčata a kluci, mezi nimiž jste vy jak kus zlata mezi železem. — Z vás, a nafoukané městské holčičky, trampka nikdy nebude a nemůže být. Však jedno ní vrtá mozkeň! — Proč tedy jezdíte mezi kluky-trampy? (Jsou-li ještě nějakí v osadě Zapomenutých)? Proč nejedete mezi své, kde jsou jen milostiví paní a slečny. Proč mluvíte s klukem-trampem. Jsem hnusnej, a vim, že bych musel k vašemu a Kariovu jednání říci více, ale — raději odcházím z vašeho středu z osady Zapomenutých, která se pomalu, ale jistě žene ve svou vlastní záhubu, stává se padouřskou vilou. Paní trampové a slečny — kluci, jezdil jsem s vámi tři roky pod stanv a nyní, kdy jsme ztloukli dohramady čajdu (s ní přibrali plno mastňáků), musím vám s Bohem dát. Jdu mezi své „silniční“ a ta celta, která se miou jezдила kus republiky, bude se mnou jezdit zas. — A ty, Franto, šerife „OZ“ — přijď jednou ke mně pod celtu, víš, jako tenkrát na Slovensku — a pak si zas kamarádsky pokecáme. Pepík - Vytahovadlo a Clára.

Kluci, kterej jste si zapomněli u mně mapu, pošlete do redakce adresu, ať vám ji můžeme poslat.

Maňka Meliškova.

Morgane a Emoušl!

Kde se vy, puchejři, couráte. Napište mi do toho nešťastného Pilnikau, esli tam přijdete, čili nic! Soust: Redskin.

Upřímně Ahoj všem dobrým klukům ze svého osamělého čundru Šumavou, fve: Bimbo-Nibelung.

Kamarádům!

Srdečně děkuji za pozdravy těm, kteří mi poslali pozdrav či lístek, a připomněli, že mám taky domov. Děkuji za pozvání, které jsem honem nemohl uskutečnit a volám! Přijďte k nám do Plzně, kamarádi! Až oznámím datum potlachy, aby jste byli na place.

Johny z Hamburku.

Bludáskul

Nemám tvoji adresu a proto ti posílám tímto způsobem pozdrav z rudého Berlína a Spartakiády. Uvítání a žranice zde skvělá. Na shledanou na příštím čundru za 10 dní. Lidě šef. Harry a Vlaida z „Pamiru“.

Všem kamarádům a -kám!

Já šerif os. „Zapomenutých“ prohlašuji: Není pravda, že naše osada se jmenuje „Fata morgana“, ale je pravda, že nechává si své staré a dávné jméno ze stanařské doby: osada „Zapomenutých“. Není pravdou, že jejím šerifem je Dlouhej Joe, ale je pravdou, že šerifem jsem já Ferryk Mrázek. Stojíme vždy za „Trampem“ a k jeho boji proti padouřům a trampapaďourům voláme mohutně Ahoj!

Ferryk šerif.
Dlouhej Joe, Kri-Kri, Clara, Anča, Hezkej.

Klukům z os. „Rudý Motýl“, Nymburk.

Jak to furt v tom Nymburce, kluci, patláte? Lituju toho, že nejsem s vámi. Jak vite zvrh (ne poblil) jsem se na šef jsem makandit. Kluci, jak tam řezáte do padouřů? Mydlete do nich, až budou černý. Tak asi podle mýho. Kluci, byl bych proto, aby se u nás ustanovil TOV, a proto mi pište do „Os. pošty“ adresu Mily. Rád bych si s ním o tom pokecal. Pozdravujte „Rěmu“. Volám vám z plných plic: do padouřů hej šoust a vic nic. Osadník Hobard.

Osadě Santa Lucii!

Aviatiku a Ciglone, ozvete se. Nemám vaši adresy. Moje je v red. „Trampa“. Ahoj! Šakal.

Robine z Lipníku!

Kdy konečně nám zašleš ty fotky z Ondřejníku, už je to 14 dní. Muž se zdá, že fotí bez ploten. Ahoj! Edy a Čiki, M. Ostrava.

Osadě „Gold river“!

Ahoj, kluci! Zasilám vám pozdrav z Prahy. Bylo mi všelijak, takovej flák cesty a bez peněz. Na Zvíkově jsem dostal 10 Kč, kafe, čaj, cukr. Z Orlika jsem jel kěnnou až k Proudům. V osm večer jsem tam naskočil na vory. Pluly jsme celou noc a ráno jsme byli v Praze. Děkuji kamarádům za peníze a Vidingovi z „Údolí plazů“ za chrápandu a za kěnu. Ahoj a šoust Fredy Bill.

Drahý Brandy, gratuluji ti k jmenování tvého čestného úřadu co by šerif. Pevně doufám, že půjdeš v boj se svou osadou pod ochrannými křídly TOV. Promiň, že imně není více možno bojovat s Frehamou v mohutném hnutí trampském, kterým jest v dnešní době jediný představitel náš TOV. Celou svou

Nekuřákem

zaručeně ve 3 dnech. Informace bezplatně. R. Steinbach, Karlovy Vary 192 b. Pošt. schránka 158.

Zčlenou osadou byl jsem přinucen vystoupiti ze Smíchovského TOV, ač sám s ní plně sympatisuji. Frehama tím jest, doufám, zcela pro mě ztracená. Nejezdím a jsem v pozadí zapominán svou vlastní dobrou osadou. Nyní nezbyvá než proievit lásku co by samotář k silničnímu trampování. Tak dopad staříčeky tramp, který byl předčasně dán do pense. Nyní končím a tisíckrát Ahojuji tebe drahý kamaráde co by šerifa osady „Manhatan“ a tvoje dobré kluky. Na brzkou shledanou mezi vámi po vašem čundru se těší Manalyky, I. šerif T. O. Frehama-Ohio (nyní v. v.)

Kamarádi, kteří čundrate Podkarpandou, přicajděte do Užhorodu na menší slezinku 7. srpna do Dělnického domu v Jókaj ulici. Popotlašíme si a pokecáme vo zážitcích s medvědy atd. atd.

Standa Derviš s přifařenými čundraři z Podkarpandy.

redakční

Podkarpanda: Kamaráde, stejnou věc, fratčeji řečenou, zde už máme. — Franta Tulák: Vtip moc tlustý, obrázek dobrý k zastavení časáku. — Havlík: Následkem opožděný čísla článek zastaral. — Có: Hoclu, tentokrát jsi pohořel. — Bimbo Nibelung: Kamaráde, probůh, nebásni, máme tu básni metrák. — Jelen: Slabě. — Stena: Ten návrh o radiu je mylný. To, co bychom chtěli říci padášum, to by nám tam nepustili. — Kapitán Lasch: Přilíš osobní, pošli přímo. — Šerif Kanoi: Písniček a básni máme spoustu, pošli raději dobré fóry a zprávy o vaší práci. — Allan Modrý Anděl: Máme tu mnoho podobných. — Havlík: „Orgie“ slabě. Zpráva o slezině později. — Kluk ze severu: To je pro censored. — Hoši, pro nedostatek místa neodpovídáme všem. O kom se nezmíníme, toho tisknem dříve či později. Kluci a holky, na fóry a dobré obrázky, a hlavně na tiskový fond „Trampa“ jste zapomněli?! — Teddy: Melich odejel také. Tu iistinu s penězi nám laskavě odevzdej. — Fredy Mameluk: Nezlob se, to neotisknem, oni by řekli, že jsme si tu Tvoji chválu napsali sami.

Ostatním kamarádům odpovíme příště. Ahoj!

Československá osada „Pendrek v trapu“ v Le Mans — Normandie — ve Francii, se řadí do řad pražských trampů a tím uznávají i všechna práva trampa a jeho časopisu. Za osadu šerif San Diego.

Sport Lesalov

PRAHA H., Vodičkova 23.
Hlavní sklad americké hygienické obuvi trampské, značky „Hood“ — od Kč 19.—, a veškerých potřeb pro tramping a camping.

zkřížené ruce

Když kotouč měsíce protíná oblohu,
poslední poutníci již odjíždějí šediví,
má lásko, navečer jsme plní večerů,
tvé prsy jsou jak koláč medový.

Ospalí vojáci se nepotěší,
mlenci spívali jak srpek růžový,
na dívčích nohách v pudru stíny leží
a nikdo se jim nedívá.

Marko Polo.

Marie Mikešová

obchod elektrotechn. a sport. potřebami,

Pankrác — Benešova 80 n.

Blbý by bylo, kdyby si astronom koupil papouška, chtěje, aby tahal planety.
(lord.)

Na trampskej krčskej lokálce.

Starej hlemejžd' k mladejm: „Tak už je těch srandiček dost! Vy se tak dlouho budete předbíhat s tou iokáikou, až vám jedna vjede na záda!“ (lord.)

- Já ti namlátím kapesníkem!
- ? ! ?
- No, já si utírám nos pěstí. (Teddy.)

Na chodbě jednoho pražského divadla je nápis: „Psy voditi do divadla je zakázáno!“ — a někdo tužkou připsal: Spolek pro ochranu zvířat! (Dandy.)

Prosím vás, kudy se dostaneme do Polepšovny Vaška Káni?

Proslýchá se, že bude zřízena rezervace také pro trampy.

„Já by sem chtěl masť na srab pro pejska.“
 „Světlou nebo černou?“
 „Dejte mi světlou, vono to svinstvo černí košile.“
 — šefe—

**Víš co by byla oibā přesmyčka?
 ? ! ?**

**Kdyby Stříbrný místo „voko“, mušel
 vynášet okov. Děda.**

Na prvního přijde služka k milostpaní: „Odpustte, milostpaní — aie už čtyři měsíce isem nedostala plat...“

Milostivá pokyne blahosklonně rukou: „Dobře, Anna, odpouštím vám.“

Farář: „Proč tak pustě klejete, příteli?“

Kočí: „Ale, ta náruční potvora nechce zabrat.“

Farář: „Budete-li takhle klít, nedostanete se do nebe!“

Kočí: „Vždyť tam taky nechci, já se chci dostat jen tamhle do tý vesnice na kopci.“

Výborné jádrové paštiky

konzervy a suchý salám

u Jaroslava Křímiga, Zizkov, Bořivojova 34

Komisař k tulákovi: „Tak vy nejen žebráte, ale vy taky kradete?“

Tulák: „To vědí, pane; v dnešní době všeobecné krise, to nejde bez vedlejšího zaměstnání.“
 (lord.)

„Co to vlečeš?“

„Ale, vodnes sem klukům vod vedle spaní.“

— šefe—

— Proč máš zavázané oko?

— Sousedka v kotlu mně píchla kloboukovou jehlicí.

— Náhodou?

— Ne, klíčovou dirkou.

— Holka, ty musíš bejt nábožná, že si furt na kořenách.

OBUV

pro veškerý sport, jako kanadky, lyžáky, bruslařské, do boxu, letky, kopačky a moderní obuv
 la jakosti Josef Tomáš, Praha II., Vyšehradská
 Vám dodá třída č. 4.

Při odvolání na tento insert sleva.

TOMÁŠ